

Проблеми забезпечення міліцією конституційних особистих прав і свобод людини та громадянина

Мацерук А.В., слухач магістратури ННШФПСКМ НАВС *Науковий керівник*: кандидат юридичних наук, доцент *Демиденко В.О.*

Міліція покликана на виконання внутрішніх функцій держави, зокрема, на забезпечення особистої безпеки громадян, захист їх прав і свобод, законних інтересів, запобігання правопорушенням та їх припинення, розкриття та розслідування злочинів.

Хочеться акцентувати увагу на існуючих сьогодні проблемах в діяльності міліції щодо забезпечення особистих прав і свобод людини і громадянина. По-перше загальноновизнаним є той факт, що існуюча сьогодні система підготовки фахівців для здійснення правоохоронної діяльності не завжди відповідає потребам практичних підрозділів та вимогам з боку суспільства. Зміст відомчого освіти, не задовольняє повною мірою нагальні потреби практики щодо рівня підготовленості молодих фахівців до ефективного вирішення завдань у сфері правопорядку.

Звичайно, вирішення питання якості підготовки фахівців у вищих навчальних закладах МВС України пов'язане з багатьма іншими проблемами. Це і комплектування як практичних служб та підрозділів міліції так і вищих навчальних закладів кадрами, які за своїми якостями здатні вирішувати правоохоронні завдання. Це і вирішення проблем соціального та правового захисту працівників міліції. Це і необхідність суттєвого покращення грошового утримання працівників міліції. Саме ці причини призводять до того, що кожен п'ятий з молодих фахівців зі стажем роботи до 3-х років звільняється з міліції. Висока плінність працівників міліції зумовлена і відірваністю теоретичних знань випускників від реальної практичної діяльності, недостатнім обсягом практичних навичок і, що найбільш важливо, малим життєвим досвідом випускників навчальних закладів системи МВС України.

Таким чином, вирішення завдань, що ставить перед органами системи МВС України держава та суспільство, можливе лише за умови наявності у працівників міліції високого рівня професійних знань, умінь та навичок та здійснення ними своєї діяльності на деонтологічних засадах в основі яких має бути покладений принцип: розкриття жодного, навіть самого тяжкого злочину не може бути виправданим, якщо при цьому були порушені права та свободи людини і громадянина [1, с. 213].

По-друге недостатня розробка нормативної бази щодо забезпечення правового статусу працівників міліції зумовлює невпевненість окремих працівників у правомірності, доцільності та раціональності своїх дій, призводить до службової інертності, соціальної та професійної апатії, що викликає обґрунтоване занепокоєння.

У зв'язку з цим необхідно більш плідно здійснювати законотворчу роботу у напрямі підвищення соціально-правового захисту працівників міліції та їх сімей. Насамперед, урахуваючи всі обставини, що пов'язані зі складною економічною ситуацією в державі, треба підвищити персональну відповідальність керівного складу управлінь внутрішніх справ регіональних та транспортних служб та підрозділів міліції усіх рівнів за створення підлеглим належних умов для служби та сприятливого морально-психологічного клімату в колективі. Вимогливе і водночас толерантне ставлення до підлеглих, надання їм необхідної допомоги, турбота про матеріально-технічне забезпечення служби чи підрозділу міліції, необхідність модернізації, тощо мають стати основою діяльності кожного

керівника [1, с.214-215].

Так, згідно із Стратегією сталого розвитку «Україна - 2020» схваленою 24 грудня 2014 року на засіданні Національної ради реформ, одним з пріоритетних напрямків визнається необхідність реформування правоохоронної системи [3, с.2]. Діяльності новоствореної української поліції повинна бути спрямована на служіння народу країни і конкретній людині зокрема. Результатом послідовного дотримання такої формули роботи неодмінно буде обов'язкове покращення ставлення людей до правоохоронної системи [2, с. 6].

Складність завдань, що вирішуються правоохоронними органами, в тому числі службами та підрозділами міліції, насамперед, щодо протидії злочинності, вимагають постійного підвищення рівня професіоналізму кадрів правоохоронних органів, їх глибоких знань, вмінь та навичок.

Від працівників правоохоронних органів взагалі, та міліції зокрема, залежить дієвість механізму забезпечення прав і свобод людини та громадянина, оскільки на них покладено низку функцій: від створення безпечних умов реалізації прав і свобод людини та громадянина в громадських місцях до захисту від злочинів і проступків, що посягають на права та свободи людини і громадянина із застосуванням легальних примусових заходів до правопорушників, а це вимагає від працівників міліції належного рівня підготовки. Розбудова в Україні правової держави та формування громадянського суспільства вимагає проведення якісно нової політики щодо реформування міліції, підвищення заробітних плат та соціально-правового захисту працівників міліції.

Список використаних джерел:

1. Гіда Є.О. Деонтологічні засади забезпечення прав і свобод людини та громадянина працівниками міліції у сфері правопорядку [Текст] монографія. - К. : ФОП О.С. Ліпкан, 2011. - 476 с.

2. Карпюк Г. У пріоритеті - реформи в секторі громадської безпеки // Іменем Закону - 2015. - №№ 1 - 2. - С. 6-7.

3. Прес-служба Президента України. Глава держави затвердив Стратегію сталого розвитку «Україна - 2020» // Іменем Закону - 2015. - №№ 1 - 2. - С. 2.

Компетентнісна характеристика особи юриста

Мінченко О.В., кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри теорії держави і права НАВС

Процеси європейської інтеграції національного правового порядку та глобалізації економічних систем ставлять перед юристом, в його повсякденній юридичній роботі, нові виклики. Закон України «Про вищу освіту» у розділі 1, статті 1 визначає поняття «компетентність», яка є не лише «динамічною комбінацією знань, умінь і практичних навичок», а й «способів мислення, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність» [1].

Робочий інструментарій юриста, як сукупність засобів необхідних для реалізації його професійних обов'язків, включає в себе цілий ряд інструментів - нормативно-правові акти, правові процедури, правові документи, мову тощо.

Мова є робочим інструментом для юриста. Вона виконує роль комунікатора, виступає основним засобом спілкування. Мова служить для формалізації юридичних рішень, всі правові норми формулюються у текстах статей законів, оскільки право опосередковується, виражається, розвивається через мову. Мова служить для фіксації юридичних фактів, навіть якщо хтось уявляє собі право без мови - в сенсі «правові почуття» чи «правова свідомість», повинен все рівно звертатися до мови, для того, щоб висловити і реалізувати пережитий чи